

בשבת, וכשיוצאת שבת, נאמר ודודי חמק עבר, ובאותו זמן בקשתייהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד שנשבעתי, שבזמן שיבא פעם אחרת, שאחז בידו ולא אעזב אותו ללכת, כמו שנאמר אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי, זה בית המקדש שלמעלה, ואל חדר הורתי, זה בית המקדש שלמטה. ובזמן שאחז בידו בגאולה האחרונה, זה לא יהיה לי כמו הפעמים האחרות, שבכל גאולה וגאולה היה בא, ואחר כך היה פורח ממני, אבל בגאולה האחרונה אני אחז בו ואקשר אותו עם כמה קשרים של אהבה שלא יזוז ממני לעולם ולעולמי עולמים, שבכל גלות וגלות היה הולך ממני, והייתי שואלת עליו את כל עובר ושׁב. זהו שכתוב כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי. ולפעמים לא הייתי מוצאת מי שיאמר לי ממנו דבר, והייתי משיבצה בשבילו את כל בני הקריה, זהו שכתוב השבועתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו, שחולת אהבה אני, וכמה פעמים על משכבי בלילות, שהן הגליות, בקשתי את שאהבה נפשי, ולא היה מי שיאמר לי, עד שהיא היה בא, וכעת בגאולה האחרונה ברח דודי בכעס רב, ושאלתי בעבורו, ולא מצאתי מי שיאמר לי דבר, ומשום זה אני נשבעתי, שבזמן שיבא ואחז בידו שלא יזוז ממני, ואני אחזתיו ולא ארפנו, אחזתיו - בקשר של תפלין של יד, ולא ארפנו - בתפלין של ראש.

בא וראה, כשיבא דודה אליה, יאמר לשני המשיחים נשכימה לכרמים, שהם ישאל, שבהם

וכד נפיק שבת אתמר (שם) ודודי חמק עבר, ובההוא זמנא (שם) בקשתייהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד דאומינא דבזמנא דיייתי זמנא אחרא דאחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל, כמה דאתמר (שם דג) אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי, דא בי מקדשא דלעילא, ואל חדר הורתי דא בי מקדשא דלתתא.

ובזמנא דאחיד בידיה בפורקנא בתרייתא, לא יהא לי כזמנין אחרנין, דבכל פורקנא ופורקנא הוה אתי, ולבתר הוה פרח מנאי, אבל בפורקנא בתרייתא אנא אחיד ביה וקשיר ליה בכמה קשירין דרחימו, דלא יזוז מנאי לעלם ולעלמי עלמין, דבכל גלותא וגלותא הוה אזיל מנאי, והוינא שאיל עליה לכל עובר ושׁב, הדא הוא דכתיב (שם) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי, וזמנין לא הוינא אשבכח מאן דיימא לי מדי מניה, והוינא אומי בגיניה לכל בני קרתא, הדא הוא דכתיב (שם ה ח) השבועתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, וכמה זמנין (שם ג א) על משכבי בלילות דאינון גליות, בקשתי את שאהבה נפשי ולא הוה מאן דיימא לי, עד דאיהו הוה אתי, וכען בגלותא בתרייתא ברח דודי בכעסא סגיא, ושאלנא בגיניה ולא אשבכחנא מאן דיימא לי מדי, ובגין דא אנא אומינא, דבזמנא דיייתי ואחידנא בידוי דלא יזוז מנאי, ואנא אחזתיו ולא ארפנו אחזתיו בקשורא דתפלין דיד, ולא ארפנו בתפלין דרישא.

תא חזי, דודהא פד יתי לגבה, יימא לגבי תרין משיחין (שם ז ג) נשכימה לכרמים

נאמר פי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, נראה הפרחה הגפן, שהיא השכינה בהם, הנצו הרמונים, אלו אותם שמלאים מצוות פרמון.

קם רבי שמעון ואמר: זקן זקן, נשפימה לפרמים, הרי יש פרמים שאינם ישראל, כמו ששמוני נוטרה את הפרמים פרמי שלי לא נוטרה, והם הערבוניה של הערב רב, שהם מערבים עם ישראל בגלות, ומשום זה, כשיבא הקדוש ברוך הוא אל השכינה, הוא יאמר אליה נשפימה לפרמים, נראה אם פרחה הגפן בהם, שנאמר בה פי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים, אלו ודאי אותם שמלאים מצוות פרמונים, שם אפן את דודי לך, אלו שהם אוהבים שלך, שם נתתי אותם לך, פי הנה הסתו עבר - שלטונם של שאר הממנים של העמים, הגשם חלף חלף לו - שלטון הערב רב.

באותו זמן יבא אליה, שובי שובי השולמית, בשני בתים, שהם בית ראשון ובית שני למטה. שובי שובי - בבית ראשון ושני למעלה - ונחזה בך. דבר אחר, שובי שובי ארבע פעמים, בארבע אותיותיה שהם אדני, ונחזה בך - בארבע אותיותיו שהם יהו"ה. אמר הקדוש ברוך הוא אל ישראל ארבע פעמים שובי עם השכינה בתשובה, ונחזה בך - בארבע פוסות של הגאלה שהם בפסח, שחייבים בו ישראל לשתות ארבע פוסות, כמו ארבע הגאלות. שובי שובי בארבעה היחודים (היחודות) שלך, ונחזה בך - בארבע חיות, ונחזה בך בשמים ובארץ, ומיד ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהו"ה מלך.

דאינון ישראל, די בהון אתמר (ישעיה ה ז) פי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, נראה הפרחה הגפן דאיהי שכינתא בהון, הנצו הרמונים אלין אינון דמליין מצות פרמון.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשפימה לפרמים, הא אית פרמים דלאו אינון ישראל, פגון (שיר א 1) דשמוני נוטרה את הפרמים פרמי שלי לא נוטרה, ואינון ערבוניה דערב רב, דאינון מעורבין בהון בישראל בגלותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריך הוא לגבי שכינתא, איהו יימא לגבה, נשפימה לפרמים, נראה אם פרחה הגפן בהון, דאתמר בה פי כרם יהו"ה צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים אלין ודאי אינון דמליין מצות פרמונים, שם אפן את דודי לך, אלין דאינון רחימין דילך, תמן יהיבנא לון לך, (שיר ב יא) פי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלף חלף לו שלטנותא דערב רב.

בהחוא זמנא יימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון ובית שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בך. דבר אחר, שובי שובי ארבע זמנין, בארבע אתון דילה דאינון אדני, ונחזה בך בארבע אתון דיליה דאינון יהו"ה, אמר קודשא בריך הוא לגבי ישראל, ארבע זמנין שובי בשכינתא בתיובתא, ונחזה בך בארבע פוסות דפורקנא דאינון בפסח, דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע פוסות, פגוונא דארבע גאולות, שובי שובי בארבע יחודין (ס"א יסודין) דילך, ונחזה בך בארבע חיוון, ונחזה בך בשמיא וארעא, ומיד (דח"א מו לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהו"ה מלך.

בְּהוּא זְמַנָּא הַנִּצְנִינִי נִרְאוּ בְּאַרְץ אֵלִין אַבְהֵן,
זְכוּוֹן דְּלֵהוּן אֶתְגַּלְיָאן עַל שְׂכִינְתָּא
דְּאִיהִי אֶרֶץ הַחַיִּים, וְעַל בְּנֵהָא דְּאַתְמַר
בְּהוּן (בראשית כח יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, (שיר

ב יב) יַעַת הַזְמִיר הַגִּיעַ, (שמות טו א) אֲזַי יִשִּׁיר מִשֵּׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, (ישעיה

נב יח) קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵיו יִרְנְנוּ, כִּי עֵינִן
בְּעֵינֵי יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן, בְּהוּא זְמַנָּא
קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שיר ז ו) רֵאשֶׁה עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל, דָּא

תְּפִלִּין (דף קמד ע"ב) דְּרִישָׁא, וּרְצוּעֵין תְּלִיין
מִכְּפָאן וּמִכְּפָאן פְּזִמּוֹרוֹת, דְּאִינוּן כְּפַרְמֶל דְּתְלִיין
מְגַפְּן, וְדִלַת רֵאשֶׁה כְּפַרְמֶל דָּא תְּפִלָּה דִּיד,

מַה דִּיהוּת דִּלַת בְּגִלוֹתָא עֲנִיָּה, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (תהלים קב א) תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, תְּהֵא

לְבוּשָׁא כְּפַרְמֶל, דְּאִיהוּ סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאָל
ג"בְּרִיאַל מ"יכָאָל נ"וּרִיאַל, (שיר ז ו) מְלֶךְ אֲסוּר

בְּרֵהֻטִים דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, דִּיהָא
אֲסוּר בְּאַרְבַּע בְּתִים דִּילָהּ דְּאִינוּן אַדְנ"י, אַרְבַּע

רְהִיטֵי מוּחָא, דִּיהָא אֲסוּר בְּרֵהֻטִים כְּגוּוּנָא דָּא
יֵאֵהֲדוּנָה"י, כִּי שְׂמֶךְ בְּךָ וּבְךָ שְׂמֶךְ, וְדָא אִיהוּ

סוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.
דְּבַר אַחַר (שם) רֵאשֶׁה עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל,
דָּא (תהלים קיט סק) רֵאשֶׁה דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַת

רֵאשֶׁה כְּפַרְמֶל דָּא שְׂכִינְתָּא, מְלֶךְ דָּא אַבְרָהָם,
אֲסוּר דָּא יִצְחָק בְּעֶקְדָה, בְּקִשְׂרָא דְּתְפִלִּין

דְּדוּעָא שְׂמָאֵלָא, בְּרֵהֻטִים דָּא יַעֲקֹב בְּאַרְבַּע
רְהִיטֵי מוּחָא דְּתְפִלִּין דְּרִישָׁא, דְּאַתְמַר (בראשית

ל לח) בְּרֵהֻטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם.
קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר, אֶתְפַּנְשׁוּ חֵיילִין

קְדִישִׁין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, לְמַחְמֵי
בְּקִשְׂוֹטָהָ דְּכֻלָּהּ, דְּהָא חוּפְּהָ מִתְּתַקְנָא לְגַבְּהָ,

וְחַתָּן קָא נָטִיל לָהּ תַּמָּן, פִּתַּח וְאָמַר אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ נְחִית הֲכָא, אַנְתָּ וְחֵיילִין

בְּאוּתוֹ זְמַן הַנִּצְנִינִי נִרְאוּ בְּאַרְץ,
אֵלוּ הָאֲבוֹת, זְכוּיֹתֵיהֶם הַתְּגַלּוּ עַל

הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא אֶרֶץ הַחַיִּים, וְעַל
בְּנֵיהָ שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְהָיָה זֶרְעֶךָ

כְּעֵפֶר הָאָרֶץ, עַת הַזְמִיר הַגִּיעַ, אֲזַי
יִשִּׁיר מִשֵּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל

הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ, קוֹל צוֹפִיךָ
נִשְׁאוּ קוֹל יַחֲדֵיו יִרְנְנוּ, כִּי עֵינֵי בְּעֵינֵי

יִרְאוּ בְּשׁוּב יְהו"ה צִיּוֹן. בְּאוּתוֹ
זְמַן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח

אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׂכַתוּב רֵאשֶׁה עֲלֶיךָ
כְּפַרְמֶל - זֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשֶׁה,

וְהַרְצוּעוֹת תְּלוּיוֹת מִכְּפָאן וּמִכְּפָאן
כְּמוֹ זְמֹרוֹת, שְׁהֵן כְּפַרְמֶל

שֶׁתְּלוּיִים מִן הַגִּפְּן, וְדִלַת רֵאשֶׁה
כְּפַרְמֶל - זֶה תְּפִלָּה שֶׁל יָד, מַה

שֶׁהִיָּתָה דִלַת בְּגִלוֹת עֲנִיָּה, זֶהוּ
שְׂכַתוּב תְּפִלָּה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף,

תְּהִיָּה לְבוּשָׁה כְּפַרְמֶל, שֶׁהוּא
סוּד א"וּרִיאַל ר"פּאָל ג"בְּרִיאַל

מ"יכָאָל נ"וּרִיאַל, מְלֶךְ אֲסוּר
בְּרֵהֻטִים - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

יְהו"ה, שֶׁהִיָּתָה אֲסוּר בְּאַרְבַּעַת
בְּתִים שֶׁלָּהּ שְׁהֶם אַדְנ"י, אַרְבַּעַת

בְּתֵי הַמַּח, שֶׁהִיָּתָה אֲסוּר בְּרֵהֻטִים
כְּזֶה: יֵאֵהֲדוּנָה"י, כִּי שְׂמֶךְ בְּךָ וּבְךָ

שְׂמֶךְ, וְזֶהוּ הַסּוּד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.
דְּבַר אַחַר, רֵאשֶׁה עֲלֶיךָ כְּפַרְמֶל

- זֶה רֵאשֶׁה דְּבַרְךָ אָמֵת, דִּלַת רֵאשֶׁה
כְּפַרְמֶל - זֶה הַשְּׂכִינָה, מְלֶךְ - זֶה

אַבְרָהָם, אֲסוּר - זֶה יִצְחָק
בְּעֶקְדָה, בְּקִשְׂרָא שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל

זֶרְעֵ שְׂמָאֵל, בְּרֵהֻטִים - זֶה יַעֲקֹב,
בְּאַרְבַּעַת בְּתֵי הַמַּח שֶׁל תְּפִלִּין

שֶׁל רֵאשֶׁה, שְׁנַאֲמַר בְּרֵהֻטִים
בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם.

קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְאָמַר: הַתְּפַנְסוּ
חֵיילוֹת קְדוּשִׁים עֲלֵינוּנִים

וְתַחֲתוּנִים לְרֵאוֹת אֶת קִשְׁוֵיטֵי
הַפִּלָּה, שֶׁהִרִי חֲפָה מִתְּקַנָּת לָהּ,

וְהַחֲתִן נוֹשֵׂא אוֹתָהּ שָׁם. פִּתַּח
וְאָמַר: אֵלֶיהוּ אֵלֶיהוּ, רַד לְכָאן